

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 22 december 2003

Nr 1129—1134

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1129	Lag om certifiering och angivande av elens ursprung	3863
1130	Lag om ändring av 9 och 14 § elmarknadslagen	3868
1131	Lag om ändring av kärnenergilagen	3869
1132	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om högskolornas examenssystem	3872
1133	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet	3875
1134	Statsrådets förordning om ändring av 13 § förordningen angående verkställigheten av lagen om kyrkans centralfond	3878

Nr 1129

Lag

om certifiering och angivande av elens ursprung

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Genom denna lag föreskrivs om förfaranden med vars hjälp kraftverksinnehavare kan certifiera ursprunget för el som producerats på särskilt reglerade produktionssätt och från särskilt reglerade energikällor samt om minimiskyldigheterna för elförsäljare när det gäller att ange elens ursprung. Vid certifieringen av elens ursprung kan i stället för den ursprungsgaranti för el som föreskrivs i denna lag användas även andra certifieringssätt.

2 kap.

Certifiering av elens ursprung

2 §

Ursprungsgaranti för el

Ursprungsgarantin för el innehåller information om på vilket sätt och från vilka energikällor elen producerats samt ett omnämnande av produktionstidpunkt och produktionsplats. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas att ursprungsgarantin för el också bör innehålla andra uppgifter om på vilket sätt och från vilka energikällor elen producerats.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs

RP 95/2003
EkUB 3/2003
RSv 58/2003

Euroopaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG (32001L0077); EGT nr L 283, 27.10.2001, s. 33
Euroopaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG (32003L0054); EGT nr L 176, 15.7.2003, s. 37

om på vilket sätt och från vilka energikällor el skall vara producerad för att beviljas ursprungsgaranti enligt denna lag.

3 §

Beviljande av ursprungsgaranti

En stamnätsinnehavare som ålagts systemansvar har till uppgift att bevilja ursprungsgarantier för el på ett sätt som är objektivt och icke-diskriminerande för parterna på elmarknaden. Prissättningen av service i anslutning till beviljandet av ursprungsgaranti skall vara skälig. Försäljningsvillkoren och försäljningspriserna för servicen skall publiceras.

Ursprungsgaranti för el skall på begäran beviljas för el som producerats på ett sätt som hör till tillämpningsområdet för denna lag och för el som producerats från energikällor som hör till tillämpningsområdet för denna lag, om

- 1) elproduktionssättet och energikällorna har certifierats i enlighet med denna lag, och
- 2) sökanden har lämnat de uppgifter som beviljandet av ursprungsgaranti förutsätter till den som beviljar ursprungsgaranti.

4 §

Certifiering av kraftverks produktionssätt och energikällor

Bedömningsorganet skall certifiera ett kraftverks produktionssätt och energikällor innan ursprungsgarantier kan beviljas för den el som kraftverket producerar. Certifieringen gäller under en tid om vilken föreskrivs genom förordning av statsrådet. Certifieringen skall förnyas under sin giltighetstid, om de tekniska egenskaperna hos kraftverkets produktionssätt eller dess energikällor jämfört med den tidigare certifieringen förändras på ett sätt som påverkar eller kan påverka beviljandet av ursprungsgarantier för den el kraftverket producerar. Genom förordning av statsrådet kan dessutom föreskrivas att en certifiering som baserar sig på ett annat certifieringssystem jämföras med certifiering enligt denna lag.

Bedömningsorganets certifieringsbevis skall innehålla de uppgifter om kraftverkets produktionssätt och energikällor som behövs

vid beviljandet av ursprungsgaranti samt en bekräftelse på att den el som kraftverket producerar uppfyller villkoren för beviljandet av ursprungsgaranti. Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om certifiering och uppgifterna i certifieringsbeviset.

5 §

Utlämnande av uppgifter om ett kraftverks produktionssätt och energikällor

Kraftverksinnehavaren skall till den som beviljar ursprungsgaranti lämna uppgifter om vilket produktionssätt och vilka energikällor kraftverket har använt för att producera den elmängd som ursprungsgarantin gäller. Kraftverksinnehavaren skall sörja för att det kan säkerställas att uppgifterna om produktionsätt och energikällor är tillförlitliga under minst sex år efter utgången av det kalenderår som uppgifterna gäller. Närmare bestämmelser om informationsförfarandet och bevarandet av uppgifterna om produktionssätt och energikällor kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Förvägrande av ursprungsgaranti för viss tid

Energimarknadsverket kan för en tid av högst två år förbjuda att ursprungsgaranti för el beviljas en kraftverksinnehavare som har ansökt om ursprungsgaranti för el eller en innehavare som beviljats sådan garanti, om kraftverksinnehavaren för att få ursprungsgaranti för el har lämnat felaktiga uppgifter till bedömningsorganet eller den som beviljar ursprungsgaranti eller underlåtit att lämna uppgifter till bedömningsorganet eller den som beviljar ursprungsgaranti och detta förfarande har lett till att ursprungsgaranti för el har beviljats utan grund eller för en elmängd som är väsentligt större än den som i verkligheten producerats.

Bedömningsorganet och den som beviljar ursprungsgaranti för el skall underrätta Energimarknadsverket vid misstanke om att en kraftverksinnehavare gått till väga på det sätt som avses i 1 mom.

7 §

Bedömningsorgan

Med bedömningsorgan avses i denna lag en av Energimarknadsverket godkänd sammanlutning eller inrättning inom EES-området som uppfyller kraven för bedömningsorgan.

8 §

Krav som gäller bedömningsorgan och godkännande av bedömningsorgan

Ett bedömningsorgan skall uppfylla följande krav:

1) organet är funktionellt och ekonomiskt oberoende av instanser som har direkt eller indirekt intresse i saken,

2) organets personal har god teknisk och yrkesmässig utbildning samt en tillräckligt omfattande erfarenhet av uppgifter som ger förtrogenhet med verksamheten, samt

3) organet har ett enligt bedömningar tillförlitligt och övervakat förfarande med vars hjälp överensstämmelsen med kraven på elens ursprung säkerställs, samt behöriga anvisningar för verksamheten och uppföljningen av den.

Energimarknadsverket skall godkänna en sammanslutning eller inrättning som uppfyller kraven som ett sådant bedömningsorgan som avses i denna lag. Godkännandet kan av särskilda skäl ges för viss tid.

9 §

Anmälning om förändringar i bedömningsorgans verksamhet

Bedömningsorganen skall underrätta Energimarknadsverket om sådana förändringar i verksamheten som har verkningar för hur kraven uppfylls.

10 §

Återkallande av godkännande av bedömningsorgan

Om ett bedömningsorgan handlar i strid med bestämmelserna eller inte uppfyller kraven för godkännande, skall Energimark-

nadsverket uppmana bedömningsorganet att avhjälpa bristen inom utsatt tid. Om bristen inte avhjälps inom utsatt tid, kan Energimarknadsverket återkalla godkännandet.

3 kap.

Angivande av elens ursprung

11 §

Angivande av elens ursprung i elfakturor och reklam

En elförsäljare skall i elfakturor eller i bilagor till dem samt i reklam till elförbrukarna lämna uppgifter om ursprunget i fråga om den el som denne säljer i Finland som följer:

1) uppgifter om olika energikällors andel vid produktionen av den el som elförsäljaren sålt under det föregående kalenderåret i förhållande till den totala mängden såld el, samt

2) en hänvisning till offentliga informationskällor med uppgifter om koldioxidutsläpp och radioaktivt avfall från energikällorna för den el som elförsäljaren sålde under det föregående kalenderåret.

Elförsäljaren skall sörja för att det kan säkerställas att de uppgifter som avses i 1 mom. är tillförlitliga minst sex år efter utgången av det kalenderår som uppgifterna gäller.

Elproducenten, elimportören och elförsäljaren är skyldiga att på begäran av elköparen lämna denne de uppgifter som elköparen behöver om den el som är föremål för köpet för att förpliktelsen enligt 1 mom. skall uppfyllas.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser meddelas om

1) sättet att ange elens ursprung,

2) sättet att beräkna de olika energikällornas andel av elen,

3) sättet att beräkna mängden koldioxidutsläpp och radioaktivt avfall som uppkommer av elens olika energikällor, samt

4) bevarandet av de uppgifter som omfattas av förpliktelsen att ange elens ursprung.

4 kap.

Kompletterande bestämmelser och ikraftträdande

12 §

Tillsyn

Energimarknadsverket har till uppgift att övervaka att denna lag iakttas.

Utan hinder av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den övervakas med stöd av konsumentskyddslagen (38/1978) marknadsföringens lagenlighet då el marknadsförs för konsumenterna.

13 §

Lämnande av uppgifter till Energimarknadsverket

En kraftverksinnehavare som har ansökt om ursprungsgaranti för el eller som har beviljats sådan garanti är skyldig att på uppmaning lämna uppgifter till Energimarknadsverket om kraftverkets produktionssätt och energikällor samt vilka elmängder det har producerat för att riktigheten i ursprungsgarantierna för el skall kunna övervakas.

Stamnätsinnehavare som ålagts systemansvar och bedömningsorgan är skyldiga att på uppmaning lämna Energimarknadsverket sådana uppgifter som behövs för att riktigheten i ursprungsgarantier för el eller de skyldigheter som föreskrivs i 2 kap. skall kunna övervakas.

En elförsäljare är skyldig att på uppmaning lämna Energimarknadsverket sådana uppgifter om energikällorna för den el elförsäljaren säljer som behövs för att skyldigheterna enligt 3 kap. skall kunna övervakas.

Energimarknadsverket har rätt att i lokaler som innehåller av den som övervakas och som inte omfattas av hemfriden kontrollera uppgifternas riktighet.

14 §

Tvångsmedel

Om någon bryter mot eller försummar sina skyldigheter enligt denna lag eller författning-

ar som utfärdats med stöd av den, skall Energimarknadsverket ålägga denne att rätta sitt fel eller sin försummelse.

Energimarknadsverket kan förena ett sådant förpliktande beslut som avses i 1 mom. eller ett sådant beslut som gäller skyldigheten att lämna uppgifter enligt denna lag med vite. Vid föreläggande eller utdömande av vite iakttas förfarandet enligt viteslagen (1113/1990).

15 §

Förpliktelse för de som beviljar ursprungsgarantier och för bedömningsorgan när de fullgör en offentlig förvaltningsuppgift

När de som beviljar ursprungsgarantier och bedömningsorgan sköter sådana offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag skall de iakttä lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), språklagen (423/2003) och förvaltningslagen (434/2003). På begäran av en kund kan undantag dock göras från tillämpningen av kraven enligt språklagen i fråga om det språk som används i elens ursprungsgaranti och certifieringsbeviset.

16 §

Sökande av ändring i förvaltningsbeslut

Ändring i ett beslut som Energimarknadsverket meddelat med stöd av denna lag får sökas genom besvär enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

17 §

Sökande av ändring i beslut av de som beviljar ursprungsgarantier och av bedömningsorgan

I beslut av de som beviljar ursprungsgarantier och som gäller ursprungsgaranti för el och i beslut av bedömningsorgan som gäller certifieringsbevis får rättelse yrkas hos den som meddelat beslutet inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Till ett beslut skall fogas anvisningar om hur man yrkar på

rättelse. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om rättelseförfarandet.

I ett beslut som den som beviljar ursprungsgarantier eller bedömningsorganet har fattat i ett rättelseförfarande söks ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

18 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställigheten

Helsingfors den 19 december 2003

av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Skyldigheten enligt 11 § tillämpas på fakturor och reklam som sänds till elförbrukarna den 1 juli 2004 eller därefter.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Paula Lehtomäki*

Nr 1130

L a g**om ändring av 9 och 14 § elmarknadslagen**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i elmarknadslagen av den 17 mars 1995 (386/1995) 9 § 2 mom. och 14 § 3 mom.
 som följer:

9 §

Nätinnehavaren skall på begäran och mot skälig ersättning till sitt nät ansluta eldriftsställen och elproduktionsinrättningar inom sitt verksamhetsområde som uppfyller de tekniska kraven (*anslutningsskyldighet*). Anslutningsvillkoren och de tekniska kraven skall vara objektiva och icke-diskriminerande och beakta de krav som ett driftsäkert och effektivt elsystem ställer. Nätinnehavaren skall publicera de tekniska kraven för anslutning. Nätinnehavaren skall på begäran av den som ansluter sig ge denne en täckande och tillräckligt detaljerad uppskattning av anslutningskostnaderna.

14 §

I prissättningen av nättjänsterna får inte finnas ogrundade villkor eller begränsningar eller sådana som uppenbarligen begränsar konkurrensen inom elhandeln. I den skall dock beaktas de villkor som elsystemets funktionsduglighet och effektivitet kräver samt de kostnader och fördelar som föranleds av att en elproduktionsinrättning ansluts till nätet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Paula Lehtomäki*

RP 95/2003
 EkUB 3/2003
 RSv 58/2003

Euroopaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG (32001L0077); EGT nr L 283, 27.10.2001, s. 33
 Euroopaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG (32003L0054); EGT nr L 176, 15.7.2003, s. 37

Nr 1131

L a g**om ändring av kärnenergilagen**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 38 § kärnenergilagen av den 11 december 1987 (990/1987) ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen ett nytt 7 a kap. samt till 75 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1420/1994, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

38 §

Statens kärnavfallshanteringsfond

Utöver de uppgifter om vilka bestäms i 1 mom. har Statens kärnavfallshanteringsfond till uppgift att sörja för att de avgifter som fastställs enligt 7 a kap. tas ut och att de medel som samlats in på detta sätt delas ut.

7 a kap.

Säkerställande av sakkunskap

53 a §

Avgift som skall samlas in hos innehavaren av en kärnanläggning

För att den allmänna princip om vilken föreskrivs i 5 § skall uppfyllas, är den

1) som har tillstånd att driva en sådan kärnanläggning med stor allmän betydelse som avses i 11 § 2 mom. 1 punkten,

2) som har tillstånd att uppföra en sådan kärnanläggning, men som ännu inte har tillstånd att driva anläggningen, eller

3) på vars ansökan statsrådet har fattat ett principbeslut som gäller en sådan kärnanläggning och som är i kraft, men där tillstånd att uppföra anläggningen som grundar sig på detta beslut inte har beviljats,

skyldig att delta i finansieringen av sådan forskning vars syfte är att säkerställa att om det uppkommer omständigheter som är nya med tanke på en trygg drift av kärnanläggningarna, vilka det inte har varit möjligt att beakta tidigare, myndigheterna till sitt förfogande har tillräcklig och täckande kärnteknisk sakkunskap och annan beredskap, med vilka man vid behov utan dröjsmål kan reda ut betydelsen av dylika omständigheter.

Den skyldighet om vilken föreskrivs i 1 mom. uppfylls genom att till Statens kärnavfallshanteringsfond årligen betalas en avgift, vars storlek är 220 euro för varje megawatt av den nominella värmeeffekt som har anmälts i tillståndet eller för varje megawatt av den största värmeeffekt som har

anmälts i principbeslutet, eller om tillstånd att uppföra en anläggning har sökts med stöd av principbeslutet, för varje megawatt av den nominella värmeeffekt som har anmälts i tillståndsansökan. Genom förordning av statsrådet kan detta eurobelopp också sänkas.

De avgifter som samlats in i enlighet med 2 mom. skall hållas åtskilda från Statens kärnavfallshanteringsfonds övriga medel.

53 b §

Avgift som skall samlas in hos den avfallshanteringsskyldige

För att den allmänna princip om vilken föreskrivs i 5 § skall uppfyllas, är den för vilken i enlighet med 43 § 2 mom. har fastställts ett ansvarsbelopp, skyldig att delta i finansieringen av sådan forskning vars syfte är att säkerställa att myndigheterna till sitt förfogande har tillräcklig och täckande kärnteknisk sakkunskap och annan beredskap som behövs vid jämförelse av olika genomföringssätt och metoder för kärnavfallshanteringen.

Den skyldighet om vilken föreskrivs i 1 mom. uppfylls genom att till Statens kärnavfallshanteringsfond årligen betalas en avgift, vars storlek är 0,08 procent av det ansvarsbelopp som fastställts i enlighet med 43 § 2 mom. Genom förordning av statsrådet kan detta procenttal också sänkas.

De avgifter som samlats in i enlighet med 2 mom. skall hållas åtskilda från Statens kärnavfallshanteringsfonds övriga medel.

53 c §

Särskilda förmögenheter

De två särskilda förmögenheter som bildats i enlighet med 53 a och 53 b § minskas av

1) de medel om vilkas utdelning från ifrågavarande särskilda förmögenhet har beslutats och vilka har betalats ut,

2) de medel som i enlighet med 53 e § 4 mom. har återbetalats till de betalningsskyldiga,

3) kostnaderna för deponeringen, skötseln och administreringen av ifrågavarande särskilda förmögenhet, samt

4) kostnaderna för beredningen av beslut

som gäller finansiering av forskningsprojekt samt för styrningen och administreringen av projekten.

De två särskilda förmögenheter som bildats i enlighet med 53 a och 53 b § ökas utöver av avgifter också av

1) ifrågavarande särskilda förmögenhets extraordinära intäkter, samt

2) de medel som har delats ut för finansiering av forskningsprojekt och som fonden har beslutat återkräva.

Vardera särskilda förmögenheten kan delas ut för finansiering av forskning till den del förmögenheten inte har bundits genom sådana beslut om finansiering av forskningsprojekt som avses i 53 d § 1 mom. och när i den inte ingår fordringar som uppstått för fonden.

53 d §

Finansiering av forskningsprojekt

Statens kärnavfallshanteringsfond finansierar forskningsprojekt med de medel som är utdelbara under varje år på så sätt att

1) en projekthelhet som skall finansieras från en särskild förmögenhet som avses i 53 a § 3 mom. på ett ändamålsenligt sätt stöder syftet med forskningen enligt 53 a § 1 mom.,

2) en projekthelhet som skall finansieras från en särskild förmögenhet som avses i 53 b § 3 mom. på ett ändamålsenligt sätt stöder syftet med forskningen enligt 53 b § 1 mom.

De forskningsprojekt som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten skall vara vetenskapligt högtstående och resultaten av dem skall kunna publiceras och resultatens användbarhet får inte begränsas enbart till en tillståndshavares kärnanläggningar.

53 e §

Ansökan om, beviljande och återkrav av forskningsfinansiering

Handels- och industriministeriet gör en framställning till fonden om utdelning av de medel som avses i 53 d § 1 mom. för finansiering av projekt. Ministeriet skall innan det gör sin framställning begära ett utlåtande om

framställningen av Strålsäkerhetscentralen och den delegation som avses i 56 § 1 mom.

Forskningsfinansiering beviljas på ansökan. Ansökan ställs till handels- och industriministeriet. På det förfarande som gäller ansökan om och beviljande av forskningsfinansiering tillämpas dessutom statsunderstödslagen (688/2001).

På återkrav av finansiering som beviljats för forskningsprojekt tillämpas statsunderstödslagen. Framställning till fonden om att beviljad finansiering skall återkrävas görs av handels- och industriministeriet.

Om handels- och industriministeriet föreslår att det med tanke på syftet med den betalningsskyldighet om vilken föreskrivs i 53 a eller 53 b § inte är motiverat att använda alla medel som enligt 53 c § 3 mom. är utdelbara för finansiering av forskningsprojekt som avses i 53 d § 1 mom., skall fonden lämna en motsvarande del av medlen outdelade. De medel som inte delas ut skall återbetalas till betalarna i relation till de avgifter de betalt.

Angående de förfaranden som gäller utdelning och återbetalning av medel samt ansökan om och återkrav av forskningsfinan-

siering föreskrivs vid behov närmare genom förordning av handels- och industriministeriet.

75 §

Sökande av ändring och verkställighet av beslut

— — — — —
Ändring i ett beslut om fastställande av en avgift, vilket Statens kärnavfallshanteringsfond har fattat med stöd av 53 a § 2 mom. och 53 b § 2 mom., i ett beslut om återbetalning av medel, vilket fonden har fattat med stöd av 53 e § 4 mom. samt i ett beslut om finansiering av forskningsprojekt, vilket fonden har fattat med stöd av 53 e § 1 mom. och i ett beslut om återkrav av finansiering, vilket fonden har fattat med stöd av 53 e § 3 mom., söks i den ordning om vilken föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).
— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Paula Lehtomäki*

Nr 1132

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om högskolornas examenssystem

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *upphävs* i förordningen den 18 juni 1998 om högskolornas examenssystem (464/1998) 3 § 1 mom. 3 punkten, sådan den lyder i förordning 806/1999, *ändras* 1 § 3 punkten, 3 § 1 mom. 2 punkten, 4 § 2 mom. samt 9 § 1 och 3 mom., av dessa lagrum 3 § 1 mom. 2 punkten och 4 § 2 mom. sådana de lyder i nämnda förordning 806/1999, samt

fogas till förordningen en ny 9 a § som följer:

1 §

Högskoleexamina

Högskoleexamina är

3) yrkeshögskoleexamina som avläggs vid yrkeshögskolor och yrkeshögskoleexamina som har avlagts vid temporära yrkeshögskolor samt de påbyggnadsexamina vid yrkeshögskolorna som avses i lagen om försök med påbyggnadsexamina vid yrkeshögskolorna (645/2001).

3 §

Högskolor

De högskolor som avses i denna förordning är

2) yrkeshögskolorna, vilka är
Arcada – Nylands svenska yrkeshögskola
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Espoon-Vantaan teknillinen ammattikorkeakoulu
Etelä-Karjalan ammattikorkeakoulu
Haaga Instituutin ammattikorkeakoulu
Helsingin ammattikorkeakoulu

Helsingin liiketalouden ammattikorkeakoulu – Helsingfors yrkeshögskola för företagsekonomi, tidigare Helsingin liiketalouden ja hallinnon ammattikorkeakoulu
Humanistinen ammattikorkeakoulu
Hämeen ammattikorkeakoulu
Jyväskylän ammattikorkeakoulu
Kajaanin ammattikorkeakoulu
Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu
Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulu –
Mellersta Österbottens yrkeshögskola
Kymenlaakson ammattikorkeakoulu
Lahden ammattikorkeakoulu
Laurea-ammattikorkeakoulu, tidigare
Espoon-Vantaan ammattikorkeakoulu
Mikkelin ammattikorkeakoulu
Oulun seudun ammattikorkeakoulu
Pirkanmaan ammattikorkeakoulu
Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulu
Rovaniemen ammattikorkeakoulu
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Savonia-ammattikorkeakoulu, tidigare
Pohjois-Savon ammattikorkeakoulu
Seinäjoen ammattikorkeakoulu
Svenska yrkeshögskolan
Tampereen ammattikorkeakoulu
Turun ammattikorkeakoulu – Åbo yrkeshögskola

Vaasan ammattikorkeakoulu – Vasa yrkeshögskola
Yrkeshögskolan Sydväst.

4 §

Tidigare högskolor

De yrkeshögskolor som nämns i 3 § 1 mom. 2 punkten har tidigare varit temporära yrkeshögskolor. Arcada – Nylands svenska yrkeshögskola har också benämnts Nylands temporära svenska yrkeshögskola. Diakonia-ammattikorkeakoulu har också benämnts Väliaikainen Diakonia-ammattikorkeakoulu – Temporära Diakoniyrkeshögskola. Haaga Instituutin ammattikorkeakoulu har också benämnts Haaga Instituutin hotelli-, ravintola- ja matkailualan väliaikainen ammattikorkeakoulu. Helsingin liiketalouden ammattikorkeakoulu – Helsingfors yrkeshögskola för företagsekonomi har också benämnts Helsingin väliaikainen talouden ja hallinnon ammattikorkeakoulu. Jyväskylän ammattikorkeakoulu har också benämnts Jyväskylän väliaikainen palvelualojen ammattikorkeakoulu. Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulu – Mellersta Österbottens yrkeshögskola har också benämnts Kokkolan väliaikainen ammattikorkeakoulu. Kymenlaakson ammattikorkeakoulu har också benämnts Kotkan väliaikainen ammattikorkeakoulu. Oulun seudun ammattikorkeakoulu har också benämnts Oulun väliaikainen ammattikorkeakoulu. Svenska yrkeshögskolan har också benämnts Vasa temporära tekniska yrkeshögskola. Tampereen ammattikorkeakoulu har också benämnts Tampereen väliaikainen teknillinen ammattikorkeakoulu. Turun ammattikorkeakoulu har också benämnts Turun väliaikainen teknillinen ammattikorkeakoulu. Tidigare har också funnits Helsingin liiketalouden ammattikorkeakoulun Itä-Uudenmaan väliaikainen ammattikorkeakoulu – Östra Nylands temporära yrkeshögskola vid Helsingfors yrkeshögskola för företagsekonomi, Vantaan väliaikainen ammattikorkeakoulu, Varsinais-Suomen väliaikainen ammattikorkeakoulu och Yrittäjien väliaikainen ammattikorkeakoulu.

9 §

Yrkeshögskoleexamina

Yrkeshögskoleexamina är
yrkeshögskoleexamen i företagsekonomi
yrkeshögskoleexamen inom det humanistiska området
yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området
yrkeshögskoleexamen i idrott
yrkeshögskoleexamen inom kulturbranschen
yrkeshögskoleexamen inom naturbruk
yrkeshögskoleexamen i sjöfart
yrkeshögskoleexamen inom skönhetsbranschen
yrkeshögskoleexamen i teknik
yrkeshögskoleexamen inom turism- och kosthållsbranschen.

Yrkeshögskoleexamina är också följande examina som avlagts enligt tidigare beslut av undervisningsministeriet:

yrkeshögskoleexamen inom beklädnadsbranschen, för byggnadsarkitekt, för ingenjör, inom laboratoriebranschen, för miljöbyggare, inom miljöbyggnad, inom säkerhetsbranschen samt inom textil- och beklädnadsbranschen,

yrkeshögskoleexamen för datanom, inom företagsverksamhet, för internationell företagare samt för merkonom,

yrkeshögskoleexamen för artenom, i bildkonst, i bildkonst och media, för bildkonstnär, i hantverk och konstindustri, för konservator, i konservering, i mediekultur och bildkonst, i musik samt i teater och dans,

yrkeshögskoleexamen i fritidsverksamhet, för idrottsinstruktör samt i ungdomsarbete och fritidsverksamhet,

yrkeshögskoleexamen inom kosthålls- och ekonomibranschen samt i turism,

yrkeshögskoleexamen i diakoni, i diakoni och fostran, i hälsovård, inom hälsovård och det sociala området, inom hälsovård, det sociala området och fostran, i rehabilitering, inom det sociala området samt inom det sociala och kulturella området,

yrkeshögskoleexamen för agrolog, för hortonom, i jord- och skogsbruk samt för skogsbruksingenjör.

9 a §

Påbyggnadsexamina vid yrkeshögskolorna

De påbyggnadsexamina vid yrkeshögskolorna som avses i lagen om försök med påbyggnadsexamina vid yrkeshögskolorna är påbyggnadsexamen i företagsekonomi vid yrkeshögskola

påbyggnadsexamen inom hälsovård och det sociala området vid yrkeshögskola
påbyggnadsexamen i teknik vid yrkeshögskola.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 18 december 2003

Undervisningsminister *Tuula Haatainen*

Regeringsråd Matti Rajakylä

Nr 1133

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet**

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen den 14 december 1998 om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet (986/1998) 3 § 1 mom., 8 § 1—3 mom. samt 9, 12 och 17 §, av dessa lagrum 8 § 3 mom. sådant det lyder i förordning 327/2000, samt *fogas* till förordningen en ny 22 a §, som följer:

3 §

Språkkunskaper

En rektor skall ha utmärkt förmåga att använda läroanstaltens undervisningsspråk i tal och skrift.

8 §

Behörighet för lärare som meddelar specialundervisning

Behörig att meddela sådan specialundervisning som avses i 17 § 1 mom. lagen om grundläggande utbildning är den som

1) har slutfört utbildning för speciallärare enligt 14 § 1 mom. förordningen om examina och lärarutbildning på det pedagogiska området,

2) har den behörighet att meddela klassundervisning som föreskrivs i denna förordning och som har slutfört studier för speciallärare enligt 14 § 2 mom. i den förordning som nämns i 1 punkten eller enligt 35 § förordningen om pedagogiska examina och studier, eller

3) har avlagt högre högskoleexamen samt har slutfört de studier för speciallärare som nämns i 2 punkten.

Behörig att meddela sådan specialundervisning som avses i 17 § 2 mom. lagen om grundläggande utbildning är den som

1) har slutfört utbildning för speciallärare enligt 14 § 1 mom. förordningen om examina och lärarutbildning på det pedagogiska området samt studier inom de olika ämnen och ämneshelheter som undervisas i grundskolan,

2) har den behörighet att meddela klassundervisning som föreskrivs i denna förordning och som har slutfört studier för speciallärare enligt 14 § 2 mom. i den förordning som nämns i 1 punkten eller enligt 35 § förordningen om pedagogiska examina och studier, eller

3) har den behörighet som i denna förordning fordras av ämneslärare, med undantag av den behörighet som föreskrivs i 102 § 2 mom. grundskoleförordningen av den 12 oktober 1984, och som har slutfört de studier för speciallärare som nämns i 2 punkten samt studier inom de olika ämnen och ämneshelheter som undervisas i grundskolan.

Behörig att ge förskoleundervisning för sådana elever som avses i 17 § 2 mom. lagen

om grundläggande utbildning och även annan specialundervisning för utvecklingshämmande elever är även den som har avlagt lämplig högskoleexamen samt slutfört studier för speciallärare enligt 14 § 2 mom. förordningen om examina och lärarutbildning på det pedagogiska området eller enligt 35 § förordningen om pedagogiska examina och studier. Behörig att meddela förskoleundervisning för elever som avses i 17 § 2 mom. är även den som har sådan behörighet som lärare i förskoleundervisning som föreskrivs i 7 § 2—4 mom. och som har slutfört ovan avsedda studier för speciallärare. Även den som har avlagt lämplig högskoleexamen men inte har slutfört ovannämnda studier för speciallärare kan fungera som assisterande lärare i undervisning för sådana elever som avses i 17 § 2 mom. lagen om grundläggande utbildning och i förskoleundervisning för sådana elever som avses i 25 § 2 mom. i samma lag.

9 §

Språkkunskaper

En lärare som undervisar i den grundläggande utbildningen eller meddelar förskoleundervisning skall ha utmärkt förmåga att använda skolans undervisningsspråk i tal och skrift.

Om undervisningsspråket är ett annat än skolans undervisningsspråk eller om det är fråga om undervisning som ordnas i en sådan skola som avses i 10 § 4 mom. lagen om grundläggande utbildning, kan undervisningen också meddelas av en person som behärskar det språk som används i undervisningen. Utbildningsstyrelsen bestämmer vid behov hur språkkunskaperna skall visas.

Den som har fått lärarutbildning i Sverige och som har fullgjort de till utbildningen hörande undervisningsövningarna enbart på svenska anses ha utmärkt förmåga att använda undervisningsspråket i en svenskspråkig skola i tal och skrift. En person som har avlagt klasslärarexamen i Danmark eller Norge får utan hinder av att han eller hon inte har visat utmärkt förmåga att använda undervisningsspråket i tal och skrift, för högst två år anställas för att i en svenskspråkig skola

meddela klassundervisning, dock inte undervisning i modersmål och litteratur.

12 §

Språkkunskaper inom gymnasieutbildningen

Inom gymnasieutbildningen skall lärarna behärska det språk som används i undervisningen.

Lärare som meddelar ämnesundervisning i modersmål och litteratur skall ha utmärkt förmåga att använda detta språk i tal och skrift.

17 §

Språkkunskaper inom yrkesutbildningen

Inom yrkesutbildningen skall lärarna behärska det språk som används i undervisningen.

Lärare som meddelar undervisning i modersmålet skall ha utmärkt förmåga att använda detta språk i tal och skrift.

22 a §

Intyg över språkkunskaper

Utmärkt förmåga att använda finska eller svenska i tal och skrift enligt denna förordning visas på det sätt som föreskrivs i statsrådets förordning om bedömning av kunskaper i finska och svenska inom statsförvaltningen (481/2003).

En lärare som ger förskoleundervisning behöver inte visa intyg över utmärkt förmåga att använda finska eller svenska i tal och skrift, om läraren har fått sin skolbildning och slutfört sina behörighetsstudier på samma språk.

Utbildningsanordnaren bedömer om språkkunskaperna enligt 3 § 2 mom., 12 § 1 mom. och 17 § 1 mom. är tillräckliga.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Utmärkt förmåga att använda undervisningsspråket i tal och skrift fordras inte av de rektorer och av de lärare som undervisar i den grundläggande utbildningen eller ger förskoleundervisning, om rektorn eller läraren enligt

de bestämmelser som gällde vid denna förordnings ikraftträdande har visat fullständigt behärskande av läroanstaltens eller skolans undervisningsspråk.

En lärare som meddelar undervisning i modersmål och litteratur i gymnasiet eller undervisning i modersmålet i yrkesutbildningen behöver inte ha utmärkt förmåga att

använda detta språk i tal och skrift, om läraren enligt de bestämmelser som gällde vid denna förordnings ikraftträdande har visat fullständigt behärskande av detta språk eller vid denna förordnings ikraftträdande är behörig att undervisa i modersmål och litteratur i gymnasiet eller i modersmålet inom yrkesutbildningen.

Helsingfors den 18 december 2003

Undervisningsminister *Tuula Haatainen*

Regeringssekreterare Ulla Taskinen

Nr 1134

Statsrådets förordning

om ändring av 13 § förordningen angående verkställigheten av lagen om kyrkans centralfond

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen den 21 december 1944 angående verkställigheten av lagen om kyrkans centralfond (982/1944) 13 §, sådan den lyder i förordning 607/1978, som följer:

13 §

Förvaltningen av och finanserna för centralfonden och de övriga fonder och andra tillgångar som kyrkostyrelsen och stiftsmyndigheterna förvaltar skall granskas av minst fyra revisorer som kyrkomötet utser för sin

mandatperiod och för vilka kyrkomötet också utser revisorssuppleanter.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 18 december 2003

Kulturminister *Tanja Karpela*

Äldre regeringssekreterare Tuula Lybeck

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1129—1134, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663